

A Sabadell encara s'hi fan coses:

Bacallà, màscares i arengades.

- Capítol 2

Maite Soler

-Àvia! Tens roba vella?. -diu la Clara.

-Nena, potser que avisis. Quan un arriba a casa d'algú, com a mínim diu "Bon dia" "bona tarda"! Oh! Però si també ha vingut la Laia! Quina sorpresa!! Si no vens mai per res! Hola maca, què tal? I la mare? Una altra que tampoc ve mai per res... Què dius que què?.

-Mira, àvia, val més que tornem en un altre moment, et veig molt de mala lluna...

-Ai no, reina, si no és això. És que anava remirant les notícies del diari, tot són desgràcies.

-Però, que encara no ho saps, que les bones notícies no agraden de llegir a ningú?.

-Bé, doncs, i què deies abans, Clara?.

-Que si tens roba vella, de la que duies tu quan eres jove.

-Vaja! M'acabes de tractar de ramastó vell! No, si avui no tinc el dia.

-Anima't dona, que som al Carnaval, i pel temps de Carnaval, tot s'hi val.

-Això ara, que tot és disbauxa i desordre. No cal que sigui Carnaval... xivarri, jovent begut, "mals modos"...

-Ja ho veig àvia. Tens mal dia.

-Abans tot això no es feia! on vas a parar, Carnaval, Carnestoltes, se sentia dir al Brasil, on en

que els del Casal ens esperen, i a la Laia, els nens i nenes de l'Esplai...

-Haver-ho dit abans, Laia; això del Casal i de l'Esplai. I què hi feu?

-Festa grossa, disfresses i xocolatada.

-Quin parell de mosses més entregades als altres, així m'agrada.

-Que no tot el jovent és dolent! Hi ha de tot, com a totes les èpoques.

-Quan jo era jove....

-Ja hi som! Sempre igual.

-Ah! Si no vols no t'ho explico!

-Explica, àvia, si la Clara no ho vol saber! Jo sí.

-Ja saps que jo també. Va, no et facis pregar.

aquesta època se'n maten una pila!

-A Sabadell no ha mort ningú per Carnaval, àvia.

-Només faltaria!

-Així què? Canviem de tema? Val més que tornem més tard,

home / dona

FÈMINA

-Doncs començàvem a preparar el Dijous Gras comprant botifarres d'ou, blanca i negra, llardons, i fèiem truites amb retallons de cansalada, i les botifarres.

-I el colesterol?.

-No en tenia ningú! Ni triglicèrits, ni res de tots aquests mals que s'inventen ara els metges per privar del bon vici del menjar. Anàvem a comprar coca de crema, i coca de llardons, "dulces", un plata de nata i "merengues" a cal Genescà, moscatell a cal Germà, i xampany. Les dones ens reuníem a casa d'una i de l'altra, i ens atipàvem de valent. Res de mirar per la línia. En aquell temps, ni se'n parlava. En aquell temps, estar grassa solia dir ser guapa.

Ens ben atipàvem, doncs a l'endemà començava el temps de Quaresma, i només es podia menjar bacallà, a la mare li agradava molt cuinat amb panses i ou dur, res de carn, era pecat. Era fer abstinència d'una manera molt gustosa... Ara el bacallà és caríssim, només en mengen els gourmets. També menjàvem arengades, amb una llesca de pa amb oli. Les posàvem al canto de la porta, la tancàvem, i quedaven aixafades...

-Quines coses més rares! Lla-vors direu del jovent. Abans tot ho arreglàveu menjant.

-Era un dels pocs plaers permesos. Començàvem a fer penitència pel Dimecres de Cendra, a missa, i després de processons, la del Dijous Sant i del Divendres Sant. Passaven els armats amb els passos de les imatges pel

Passeig. Sortien de l'Església de Sant Fèlix i arribaven fins "l'Apeadero". Els de "Can Centenar" i la Creu, si volien veure-ho, havien de pujar més amunt. Tothom ho contemplava amb devoció, sempre hi havia algú a mig recorregut que cantava una "saeta", o resava un pare-nostre en honor al Sant Crist. Feien tocar la campaneta per tal que hi hagués silenci i recolliment, i a casa de cadascú, també.

-Àvia, vols dir que no es podia parlar?.

-Bé, parlar sí, però engegar la radio, ni pensaments! Els cines eren tancats, els balls ja n'hi parlàvem-ne.

-Quina exageració, no, àvia?.

-Sí, Laia, sí, i als pobles encara més. Tothom es coneixia i estava molt mal vist no anar a Via Crucis o a missa cada dia.

-Via què?.

-Clara, sembla mentida! I això ta mare no t'ho explica?.

-A mi tampoc, àvia.

-Que ta mare no t'ho expliqui a tu, Laia, ho entenc, sempre ha sigut una mica donada a la seva, però ta mare, Clara!

-Va, àvia... Explica això del Via Crucis.

-Doncs hi havia "hermanos" que feien promences durant l'any i, per Setmana Santa, portaven la creu a pes, ara tu, ara jo, feien un sacrifici i ningú no els reconeixia ja que anaven encaputxats. Donaven gràcies a Déu o a la Verge per haver curat al fill, o a la

dona, o a ell mateix, de qualsevol mal, i duïen la creu com quan Jesús va pujar al Calvari.

-Ens estàs adoctrinant, avia?.

-Tu volies saber, i jo t'ho he explicat, si més no, com jo ho recordo...Temps eren temps, i ben diferents, però no et pensis, la gent gaudia de les seves pròpies conviccions; bacallà, llardons, coca de pinyons i arengades, suor, emoció, llàgrimes al so dels tambors que remarcaven el pas dels Natzarens portant la creu pesant...i els que s'ho miraven es commovien, i aquella emoció era compartida per tots. Una filosofia de la vida ben diferent, més romàntica, més mística i nostàlgica. La tristesa era un sentiment reconegut. No et sé dir, realment, si es vivia millor, per segons què, millor, i per segons què pitjor.

(Sona el telèfon)

-Àvia, la Lola al telèfon!

-Laia, digues que ara m'hi poso.... Serà bleada! Ara em dirà d'anar a ballar amb el seu home i el teu avi. Volen fer un ball de màscares al Centre Cívic de Sant Oleguer, amb orquestra i tot, berenar i disfresses, i jo....no sé... Va, obrim el bagul, a veure què hi trobem...Laia, digues que ara la truco, que estic enfeïnada. Aquesta també sempre va a quarts de quinze. I què deïeu que volíeu? I si em disfresso de pirata?

-Àvia!!!

ESCOLA DEL SOL

C. Migdia, 35-45 - C. Sant Pau, 20
Tels. 93 727 82 46 - 93 725 74 61
08201 Sabadell

FARMÀCIA BENESSAT
PERFUMERIA
COSMÈTICA

Passeig Plaça Major, 37
Telèfon 93 725 53 53 - SABADELL

FONTSERE

ARTICLES PELL I VIATGE

Sant Quirze, 38
Tel. 93 725 85 41
SABADELL